

Sygn. akt III Ca 31/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Gabriela Sobczyk

Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

SR (del.) Roman Troll

Protokolant Dominika Tarasiewicz

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa I. Z.

przeciwko F. Z.

o obniżenie alimentów

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 2 października 2015 r., sygn. akt III RC 557/14

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Wodzisławiu Śląskim do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Roman Troll SSO Gabriela Sobczyk SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 31/16

UZASADNIENIE

Powód I. Z. żądał obniżenia alimentów zasądzonych na rzecz pozwanego F. Z. z kwoty 700 zł miesięcznie do kwoty 300 zł miesięcznie.

Uzasadniając żądanie twierdził, że od czasu ugodowego ustalenia ostatnich alimentów powód został zwolniony z pracy z uwagi na stan zdrowia uniemożliwiający mu wykonywanie pracy fizycznej. Utrzymuje się jedynie z renty. Jego dochód zmniejszył się z kwoty 2 500 zł do kwoty 1 150 zł. Mieszka wraz z córką i swoją mamą, która w całości ponosi koszty utrzymania mieszkania i mediów. Na utrzymanie córki powód przeznaczą kwotę 300 zł, a swój koszt utrzymania określa na kwotę 400 zł, w tym 200 zł przeznaczą na zakup leków, a pozostałą kwotę na wyżywienie.

Pozwany F. Z. wnosil o oddalenie powództwa. Matka małoletniego pozwanego podnosiła, iż stwierdzono u niego Zespół (...),

jest pod stałą opieką specjalistów: psychiatry i alergologa. Samodzielnie ponosi koszty związane z uczęszczaniem syna do przedszkola, dojazdami na zajęcia z wczesnego wspomagania do W. oraz związane z wizytami u specjalistów. Powód nie kupuje dziecku ubrań, butów itp.

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim w wyroku z dnia 2 10 2015r. oddalił powództwo oraz orzekł o nieuiszczonych kosztach postępowania, obciążając nimi powoda.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia jako podstawę prawną rozstrzygnięcia przywołał regulację art.138 k.r.o., art. 133 i 135 k.r.o. Stwierdził, że od czasu ustalenia ostatnich alimentów w okresie ostatnich trzech lat usprawiedliwione potrzeby małoletniego na pewno nie zmniejszyły się.

Nie uległa poprawie sytuacja majątkowa jego matki, która nadal nie ma stałej pracy, ponadto została także pozbawiona możliwości z korzystania z zasiłków

i świadczeń przyznawanych przez ośrodek pomocy społecznej. Po stronie powoda uznał, iż zmianie uległa jest sytuacja zdrowotna albowiem stwierdzono u niego miażdżycę kończyn dolnych, nadciśnienie tętnicze i zaburzenia gospodarki lipidowej, co skutkowało wzrostem jego wydatków na zakup leków o kwotę 100 zł. Stwierdził, w oparciu o opinię biegłego z zakresu medycyny pracy,

iż powód może świadczyć pracę zarobkową zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji, przynajmniej na poziomie minimalnego wynagrodzenia. Powód

nie wykazał, by nastąpiła zmiana okoliczności uzasadniająca obniżenie wymiaru nałożonego na niego względem pozwanego obowiązku alimentacyjnego.

Orzeczenie zaskarżył **powód I. Z.**, wnosząc

o jego zmianę „przynajmniej w części alimentów obecnych w kwocie 700 zł”, bądź o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji. Zarzucał, swobodną ocenę zebranych w sprawie dowodów

i nie wyjaśnienie wszystkich istotnych elementów sprawy, a w szczególności przyjęcie, iż nie zachodzą przesłanki do uchylenia przynajmniej w części wysokości alimentów na rzecz małoletniego pozwanego.

W uzasadnieniu apelacji między innymi podnosił, że matka pozwana

z prac dorywczych otrzymuje kwotę wyższą, niż 300 zł. Stan zdrowia powoda

nie pozwala mu wykonywać pracy kierowcy zawodowego, a jedyny jego dochód stanowi renta, z której nie jest w stanie się utrzymać. Podnosił także, iż z uwagi

na stan ukrwienia dolnych kończyn, nie może podjąć pracy kierowcy, a jest tylko

i wyłącznie kierowcą i w jego wypadku nie jest możliwe wykonywanie pracy fizycznej.

Sąd Okręgowy ustalił zważył co następuje :

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenia powoda przyjmując za podstawę prawną swego rozstrzygnięcia regulację prawną zawartą w art. 138 k.r.o w związku z art. 133 § 1 i 135 § 1 i 2 k.r.o. lecz wadliwie rozpoznał sprawę.

Umknęło bowiem jego uwadze, iż ze względu na doniosłość społeczną spraw o świadczenia alimentacyjne, których przedmiotem są roszczenia

o dostarczenie środków utrzymania osobom nie mogącym się samodzielnie utrzymać, w tego rodzaju sprawach jest on obowiązany działać z urzędu w celu ustalenia wszystkich okoliczności sprawy istotnych dla rozstrzygnięcia (dotyczy to w szczególności spraw o świadczenia alimentacyjne na rzecz dzieci).

Obligowało go to do sprawowania rzetelnej kontroli nad wyjaśnieniem tych okoliczności, z wykorzystaniem wszystkich uprawnień wynikających z regulacji prawnych dających mu możliwość wyjaśnienia rzeczywistych stosunków stron, w tym także regulacji prawnej zawartej w art. 232 zd. 2 k.p.c. uprawniającej go do przeprowadzenia dowodów z urzędu.

W niniejszej sprawie nakładało to na Sąd pierwszej instancji między innymi obowiązek ustalenia w sposób należyty możliwości zarobkowych powoda, a przede wszystkim ustalenia czy powód może pracować w zawodzie kierowcy, czynnie wykonywanym do 31 08 2014r.

Z materiału sprawy, w tym z opinii biegłego sądowego z zakresu medycyny pracy W. S. wynika, że powód „nie jest osobą całkowicie niezdolną do świadczenia pracy zarobkowej ... i w obecnym stanie zdrowia może świadczyć pracę zarobkową – zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowych – w charakterze ślusarza, konserwatora, monter, operatora, pracownika magazynowego itp.” Zatem z opinii nie wynika jednoznacznie, czy powód, co podnosi w toku całego postępowania nie może być pracować jako kierowca.

Powód jest częściowo niezdolny do pracy i samodzielnie podjął decyzję o rezygnacji z pracy. Nie jest to równoznaczne z tym, że na rynku pracy nie ma on możliwości znalezienia pracy, tym bardziej, że posiada poszukiwany na rynku pracy i stosunkowo dobrze wynagradzany zawód ślusarza.

Dlatego w celu ustalenia jego realnych możliwości zarobkowych należało zwrócić się do Powiatowych Urzędów Pracy miejsca zamieszkania powoda i okolicznych miejscowości o informacje dotyczące ofert pracy dla osób o wykształceniu powoda, z uwzględnieniem wykonywanych przez niego wcześniej zawodów i jego możliwości zdrowotnych, czego zaniechano.

Ponadto w materiale sprawy brak jest również wszystkich informacji pozwalających ustalić koszty utrzymania małoletniego pozwanego (nie ustalono całościowych miesięcznych kosztów, ani też poszczególnych wydatków).

Nie ustalenie wskazanych powyżej okoliczności jest zatem równoznaczne z nierozpoznanie istoty sprawy w rozumieniu art. 386 § 4 k.p.c. , co skutkowało koniecznością uchylecia wyroku Sądu Rejonowego i przekazania mu sprawy

do ponownego rozpoznania.

Reasumując wyrok jest wadliwy i dlatego apelację powoda jako uzasadnioną uwzględniono orzekając jak w sentencji w oparciu o regulację art. 386 § 4 k.p.c.

Rozpoznając ponownie sprawę Sąd Rejonowy uzupełni materiał sprawy i ustali w sposób prawidłowy koszty utrzymania powoda oraz w celu ustalenia rzeczywistych możliwości zarobkowych powoda przeprowadzi z urzędu dowody z zeznań stron: matki pozwanego oraz powoda i na ich podstawie ustali dane osobowe poprzedniego pracodawcy powoda.

Następnie w oparciu o ustalone dane osobowe dopuści i przeprowadzi dowód z zeznań tej osoby w charakterze świadka w celu ustalenia czy powód nadal pracuje w poprzednim zakładzie pracy, a jeżeli tak to w jakim charakterze

i jakie z tego tytułu osiąga zarobki.

Ponadto przeprowadzi dowód z uzupełniającej opinii biegłego w celu jednoznacznego ustalenia czy powód może pracować jako kierowca i w jakim wymiarze czasowym, a w celu ustalenia możliwości podjęcia przez niego innego zatrudnienia i wysokości jego potencjalnych zarobków przeprowadzi dowód z informacji okolicznych urzędów pracy o aktualnych ofertach pracy dla osób o podobnych co powód kwalifikacjach zawodowych i stanie zdrowie.

Orzekającej w sprawie skonstruuje prawidłową podstawę orzeczenia, przy uwzględnieniu szczegółowych ustaleń na podane powyżej okoliczności.

SSR (del.) Roman Troll SSO Gabriela Sobczyk SSO Leszek Dąbek